

Kaspars - Šķēm

Kristupes - augintinieks

1. Sugalvoti 10 klausiny šiai išbraukai

2. Parašyti interpretacijos įžanga ir 2 dėstytojo pateisijos.

3. Parašyti argumentuota pastariejo temą: „Mošydo
pereitiškės dramaje“

4. Teksto savolino užduotis (elniš)

Klausinai

1. Kas yra Kristupas Mošydu?

2. Kokios religijos yra Kristupas?

3. Ką Mošydes bando pasakyti šiois žodžiais: „buvo vienajį garsiausiu jis kūriniu. Interpretuojant, jeigu jis yra, Nes jėrus nereikia“
„Bijuokė laimingus, jeigu jis yra, Nes jėrus nereikia“
ne dengaus, ne nescilis“

4. Koks anot Kristupo, yra žmogus, o koks –
anot Mošydo.

5. Kadėl Mošydes siunkia anot Kristupo? *st*

6. Kadėl Kristupas taip užsidege koliaudėjų
apie Dievą?

7. Kadėl anot Mošyda, žmogus – nelaikinasis?

8. Koks Mošyde posūnii i' Kristupą?

9. Koks yra Dievas?

10. Koks yra raijis terp Kristupo ir Mošydo?

Įžanga

Justinas Marcinkevičius – XX-XXI a. lietuvių
rašytojas, prozininkas, poetas. Šis rašytojas
stengiasi spręsti daug žmogaus klausinimų,
plėtus jų meninių interesų tankas. Didžioji Just.
Marcinkevičiaus kūrybos dalis priklauso

tam laikui, kai tekstai buvo cenzuruojami,
reglementuojami. Dramačių trilogijos, Mošydo
buvo vienajį garsiausiu jis kūriniu. Interpretuojant, jeigu jis yra, Nes jėrus nereikia“
„Bijuokė laimingus, jeigu jis yra, Nes jėrus nereikia“
ne dengaus, ne nescilis“

Šioje išbraukėje vytsta dialogas tarp
Mošydo ir Kristupo. Kristupas yra Mošydo

žmonos brolis, kurį Mošydes globoja nuo

močens. Siame pokalbyje atsikleidžia

Kristupo žinojimas apie žmogų: „Apie žmogą? *st*“

Žinau, kad jis... žinau, kad jis mirtingas! Kad
kunas jo mirtingas. O dvarie... Dvarie jā nemir-
tinga...

Pokalbyje teliau plėtojama „žmogus“ tema.
Bet Kristupas nėra jas uakryptsta, ir nė

kolbeiči opie Dievą, nes opie jis jis žino daugiau. Jo manymu, žmogus ~~+~~ nelaikinės. Bet ge-
Dėl to Mažvydos farsi surūnurina: „Sakau, nėra būti nelaikinų~~+~~^{au} nei laikinių^{au} it
kad opie žmogų tu žins! Mažiuosi opie dievą“... nepastoti užtvelis...

Kristupas kolba teliau, bet vel opie Dievą:

„...jis mano kardas ir tvirtvė...“ Mažvydui
tersi kraujas nėverda, nes Kristupas taip ir
nepasakė svarbiuoju vertybėj opie žmogų:

„Svarbiuoju nėrinsi: kad nelaikinės.
golve iškalk: kad ne-loi-min-ys...“

Kur namų darbai?
Kur festas?

gt.

Mažvydo pavalkos dramažje

Mažvydos lūrinijė vaizduojamas kaip nelaikinės žmogus. Ji tarsi yra atplūstęs nuo
sorgs počio - nuo fėnykės lietuvas, nuo
myliamų moterų. Dramažje ji vaizduojamas
kaip fikcionas, todėl ~~Mažvydės~~ nėra
čia. Pagnudinė ~~Mažvydė~~ vertybo - žmogus.

Ji gyvendama ~~faginėje~~, ~~spalioje~~ ir
vypinasi įmirkintais, veirgaisi žmogumis.

Mažvydos vaizduojamas kaip vypintefelis, ji
stengiasi išsižinti žmogaus egzistenciją.